

31996L0026

L 124/1

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

23.5.1996

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/26/EÜ,**29. aprill 1996,****siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 12. novembri 1974. aasta direktiivi 74/561/EMÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 12. novembri 1974. aasta direktiivi 74/562/EMÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste reisijate autoveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise kohta) ⁽⁵⁾ ja nõukogu 12. detsembri 1977. aasta direktiivi 77/796/EMÜ (maanteeveo-ettevõtjate ja reisijate autoveo-ettevõtjate diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse

õiguse soodustamise kohta) ⁽⁶⁾ on mitmel korral oluliselt muudetud; otstarbekuse ja selguse huvides tuleks nimetatud direktiivid ühtsesse teksti koondada;

transpordituru korraldamine on asutamislepingus sätestatud ühise transpordipoliitika rakendamise üks olulisi tegureid;

maanteeveo-ettevõtjate ja reisijate autoveo-ettevõtjate (edaspidi mõlemad "maanteeveo-ettevõtjad") tegevusalale lubamise tingimuste kooskõlastamiseks ettenähtud meetmete vastuvõtmine tõenäoliselt soodustab kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse tõhusat kasutamist;

tuleb ette näha siseriiklike ja rahvusvaheliste maanteeveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise ühiseeskirjad, et tagada kõnealuste ettevõtjate parem väljaõpe, millega aidatakse kaasa turu otsustavaks muutumisele ning kasutajate, ettevõtjate ja majanduse kui terviku huve silmas pidades parandatakse osutatavate teenuste kvaliteeti ja liiklusohutust;

seepärast tuleks maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjades arvesse võtta ettevõtjate head mainet, finantsolukorda ja ametialast pädevust;

kõnealused ühiseeskirjad ei pea siiski hõlmama teatavaid piiratud majandusliku tähtsusega veoliike;

alates 1. jaanuarist 1993 on piiriüleste maanteevedude turulepääsu reguleeritud kvalitatiivsete kriteeriumide alusel väljaantavate ühenduse litsentside süsteemiga;

⁽¹⁾ EÜT C 286, 14.11.1990, lk 4 ja 16. detsembril 1993 edastatud muudatus.

⁽²⁾ EÜT C 339, 31.12.1991, lk 5 ja EÜT C 295, 22.10.1994, lk 30.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. detsembri 1991. aasta arvamus (EÜT C 13, 20.1.1992, lk 443) ja 20. aprilli 1994. aasta arvamus (EÜT C 128, 9.5.1994, lk 136), nõukogu 8. detsembri 1995. aasta ühine seisukoht (EÜT C 356, 30.12.1995) ja Euroopa Parlamendi 28. märtsi 1996. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 308, 19.11.1974, lk 18. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12).

⁽⁵⁾ EÜT L 308, 19.11.1974, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12).

⁽⁶⁾ EÜT L 334, 24.12.1977, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101) ja parandusega (EÜT L 298, 17.10.1989, lk 31).

seoses hea maine nõudega on turu tõhusaks ümberkorraldamiseks vaja seada maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise ühtselt tingimuseks, et taotlejat ei ole süüdi mõistetud raskete süütegude, sh majandusvaldkondade süütegude eest, teda ei ole tunnistatud kõnealusele tegevusalale sobimatuks ning et ta vastab maanteeveo-ettevõtja tegevusala suhtes kohaldatavatele eeskirjadele;

seoses asjakohase finantsolukorra nõudega on vaja eelkõige ettevõtjate võrdse kohtlemise tagamiseks eri liikmesriikides kehtestada teatavad kriteeriumid, millele maanteeveo-ettevõtjad peavad vastama;

seoses hea maine ja finantsolukorraga oleks otstarbekas tunnustada vastuvõttavas liikmesriigis ajaomasele tegevusalale pääsemise piisava tõendina asjakohaseid dokumente, mille on välja andnud maanteeveo-ettevõtja päritoluriigi pädev asutus või pädev asutus selles riigis, kust nimetatud ettevõtja tuleb;

seoses ametialase pädevusega on soovitatav kindlaks määrata, et taotluse esitanud maanteeveo-ettevõtja tõendab pädevust kirjaliku eksamiga, kuid ka see, et liikmesriigid võivad vabastada taotleja sellisest eksamist, kui ta esitab tõendid piisava praktilise töökogemuse kohta;

seoses ametialase pädevusega peab vastuvõttev liikmesriik tunnustama piisava tõendina tunnistusi, mis on välja antud maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamist käsitlevate ühenduse sätete kohaselt;

käesoleva direktiivi kohaldamiseks tuleb sätestada liikmesriikidevaheline vastastikuse abistamise süsteem;

käesolev direktiiv ei tohi mõjutada liikmesriikide kohustusi II lisa B osas nimetatud direktiivide rakendamise- või kohaldamistähtaegade suhtes,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

Maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamine

Artikkel 1

1. Maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist reguleeritakse käesoleva direktiivi ühiseeskirjade kohaselt liikmesriikides vastuvõetud sätetega.

2. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *maanteeveo-ettevõtja tegevusala* — kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest iseseisva mootorsõidukiga või haagisega sõidukitest koosneva autorongiga,

— *reisijate autoveo-ettevõtja tegevusala* — kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad reisijateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks reisija või veo korraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht,

— *ettevõtja* — tulunduslik või mittetulunduslik füüsiline või juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik iseseisva õigusvõimeta isikute ühendus või rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv ametiasutus.

Artikkel 2

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata ettevõtjate suhtes, kes tegutsesid maanteeveo-ettevõtja tegevusalal sõidukitega, mille lubatud kandevõime ei ületa 3,5 tonni või mille lubatud täismass ei ületa 6 tonni. Liikmesriigid võivad alandada nimetatud piirmäärasid kõigi või mõnede veoliikide puhul.

2. Liikmesriigid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist vabastada käesoleva direktiivi kõigi või mõnede sätete kohaldamisest maanteeveo-ettevõtjad, kes tegelevad ainult siseriiklike vedudega, mille mõju transporditurule on tähtsusetu järgmiste asjaolude tõttu:

— veetava kauba laad või

— läbitava vahemaa lühidus.

Ettenägematute asjaolude korral võivad liikmesriigid anda ajutise vabastuse kuni komisjoniga peetavate konsultatsioonide lõpuleviimiseni.

3. Liikmesriigid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist vabastada käesoleva direktiivi kõigi või mõnede sätete kohaldamisest ettevõtjad, kes osutavad ainult teatavaid reisijate autoveo teenuseid mitteäriksel eesmärgil või kelle põhitegevusala on

midagi muud kui reisijate autoveo-ettevõtja, kui nende vedude mõju transporditurule on tähtsusetu.

Artikkel 3

1. Maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda soovivatel ettevõtjatel peab olema:

- a) hea maine;
- b) asjakohane finantsolukord;
- c) piisav ametialane pädevus.

Kui taotleja on füüsiline isik ega vasta punkti c nõuetele, võivad pädevad asutused sellegipoolest lubada tal tegutseda maanteeveo-ettevõtja tegevusalal, kui ta nimetab kõnealustele asutusele mõne teise punktide a ja c nõuetele vastava isiku, kes juhib pidevalt ja tõhusalt kõnealuse ettevõtja veotegevust.

Kui taotleja ei ole füüsiline isik:

— peab (peavad) punkti a nõudele vastama kõnealuse ettevõtja veotegevust pidevalt ja tõhusalt juhtiv isik (juhtivad isikud). Liikmesriigid võivad nõuda, et käesolevale nõudele vastavad ka muud ettevõtjaga seotud isikud,

— peab või peavad nõudele c vastama esimeses taandes osutatud isik või isikud.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks tingimused, mida nende territooriumil paiknevad ettevõtjad peavad täitma, et vastata hea maine nõudele.

Nad sätestavad, et kõnealust nõuet ei ole täidetud või ei täideta enam, kui füüsiline isik või füüsilised isikud, kes peavad täitma käesolevat tingimust vastavalt lõikele 1:

- a) on süüdi mõistetud raskete süütegude, sh majanduslaste süütegude eest;
- b) on kehtivate eeskirjade kohaselt tunnistanud maanteeveo-ettevõtja tegevusalale sobimatuks;

c) on süüdi mõistetud, sest nad on korduvalt tõsiselt rikkunud kehtivaid eeskirju, mis käsitlevad:

— kõnealusel ametialal kohaldatavaid palga- ja töötingimusi või

— vastavalt asjaoludele maanteevedu ja reisijate autovedu, eelkõige juhtide juhtimis- ja puhkeaeaga, kommertsveokite massi ja mõõtmeid ning liiklusohutust ja sõiduki ohutust.

Punktides a, b ja c osutatud juhtudel on hea maine nõue täitmata niikaua, kuni ettevõtja rehabiliteeritakse või võetakse mõni muu samaväärse toimega meede vastavalt olemasolevatele asjakohastele siseriiklikele normidele.

3. a) Asjakohase finantsolukorra all mõistetakse ettevõtja tegevuse nõuetekohaseks käivitamiseks ja haldamiseks piisavate vahendite olemasolu.

b) Finantsolukorra hindamisel võtab pädev asutus arvesse järgmist: ettevõtja raamatupidamise aastaaruanne, kui see on olemas; kättesaadavad vahendid, sh raha pangakontodel, arvelduskrediit ja laenud; kõik varad, sh ettevõtja tagatisena kasutusel olev vara; kulud, sh sõidukite, ruumide, seadmete ja masinate ostukulud ja käsiraha, ning käibekapital.

c) Ettevõtja omakapitali suurus peab olema vähemalt:

— 3 000 eküüd kasutatava sõiduki kohta või

— 150 eküüd ettevõtja poolt maanteeveol kasutatava sõiduki registrimassi tonni kohta või

— 150 eküüd ettevõtja poolt reisijateveol kasutatava sõiduki istekoha kohta,

olenevalt sellest, missugune neist on madalam.

Liikmesriigid võivad kõrvale kalduda esimese punkti sätestest ainult siseturul tegutsevate veoettevõtjate puhul.

d) Punktide a, b ja c kohaldamisel võib pädev asutus käsitada finantsolukorra tõendina panga või nõuetekohasel kvalifitseeritud üksuse antud kinnitust või tagatist. Sellise kinnituse või tagatise võib anda pangatagatisena või muul samalaadsel viisil.

e) Punkte b, c ja d kohaldatakse ainult selliste ettevõtjate suhtes, keda liikmesriik on pärast 1. jaanuari 1990 siseriiklike eeskirjade alusel lubanud tegutseda maanteeveo-ettevõtjana.

4. Ametialase pädevusega seotud tingimuseks on selliste oskuste olemasolu, mille tõestuseks tuleb läbida kirjalik eksam, mis võib olla valikvastustega eksami vormis ja mille korraldab liikmesriigi poolt selleks määratud asutus või organ I lisas loetletud ainevaldkondade kohta.

Liikmesriigid võivad vabastada eksamist need taotluse esitanud maanteeveo-ettevõtjad, kes esitavad tõendid vähemalt viie aasta pikkuse praktilise juhtimiskogemuse kohta veoettevõtja tegevusalal.

Liikmesriigid võivad vabastada teatavate kõrgema astme või tehnikaalaste diplomite omanikud eksami sooritamises diplomiga hõlmatud ainevaldkondades, kui kõnesolevate diplomitega on võimalik tõendada, et neil on põhjalikud teadmised I lisas loetletud ainevaldkondade kohta.

Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada esimeses lõigus osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus.

Artikkel 4

Liikmesriigid määravad kindlaks, millistel asjaoludel võib maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda füüsilise isiku või artikli 3 lõike 1 punktide a ja c nõuetele vastava füüsilise isiku surma, töövõimetuse või teovõimetuse korral maanteeveo-ettevõtja ajutiselt tegutseda, olenemata artikli 3 lõikest 1, maksimaalselt ühe aasta, mida võib nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel pikendada kuni kuue kuu võrra.

Liikmesriikide pädevad asutused võivad erandina ja teatavatel erijuhtudel lubada artikli 3 lõike 1 punktis c osutatud ametialase pädevuse nõudele mittevastaval isikul tegutseda veoettevõtjana, kui sellel isikul on vähemalt kolme aasta pikkune ettevõtja praktiline igapäevane juhtimiskogemus.

Artikkel 5

1. Ettevõtjad, kes tõendavad, et enne:

- 1. jaanuari 1978 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,
- 1. jaanuari 1984 Kreeka puhul,

— 1. jaanuari 1986 Hispaania ja Portugali puhul,

— 3. oktoobrit 1989 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul,

oli neil liikmesriigi siseriiklike eeskirjade alusel luba tegutseda vastavalt vajadusele siseriiklike ja/või rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal, vabastatakse nõudest tõendada, et nad vastavad artikli 3 sätetele.

2. Füüsilised isikud, kes:

— pärast 31. detsembrist 1974 ja enne 1. jaanuari 1978 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,

— pärast 31. detsembrist 1980 ja enne 1. jaanuari 1984 Kreeka puhul,

— pärast 31. detsembrist 1982 ja enne 1. jaanuari 1986 Hispaania ja Portugali puhul,

— pärast 2. oktoobrit 1989 ja enne 1. jaanuari 1992 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul,

olid:

— saanud loa tegutseda vastavalt asjaoludele maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal, ilma et nad oleksid siseriiklike eeskirjade alusel tõendanud oma ametialast pädevust, või

— olid määratud tõhusalt ja pidevalt juhtima ettevõtja veotegevust,

peavad täitma artikli 3 lõikes 4 osutatud ametialase pädevuse tingimused enne:

— 1. jaanuari 1980 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,

— 1. jaanuari 1986 Kreeka puhul,

— 1. jaanuari 1988 Hispaania ja Portugali puhul,

— 1. juulit 1992 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul.

Sama nõuet kohaldatakse artikli 3 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud juhul.

Artikkel 6

1. Otsustes, mille liikmesriikide pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetmete kohaselt ja mis

käsitlevad maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise taotluse tagasi lükkamist, märgitakse põhjused, millel need rajanevad.

2. Liikmesriigid hoolitsevad selle eest, et pädevad asutused tühistavad maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa, kui leitakse, et artikli 3 lõike 1 punktide a, b või c tingimusi enam ei täideta. Sel juhul annavad nad siiski piisavalt aega asendaja nimetamiseks.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud otsuste puhul hoolitsevad liikmesriigid selle eest, et käesoleva direktiiviga hõlmatud ettevõtjatel oleks võimalik kohaste vahenditega oma huve kaitsta.

Artikkel 7

1. Kui mitteresidendist maanteeveo-ettevõtjad on sooritanud tõsiseid või väiksemaid korduvaid süütegusid maanteevedu või reisijate autovedu reguleerivate eeskirjade suhtes, mille tulemusena võidakse maanteeveo-ettevõtja tegevusluba tühistada, edastavad liikmesriigid sellele liikmesriigile, kus kõnealune maanteeveo-ettevõtja paikneb, kogu nende valduses oleva teabe kõnealuste süütegude ja määratud karistuste kohta.

2. Kui liikmesriik tühistab rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja tegevusloa, teatab ta sellest komisjonile, kes edastab vajaliku teabe asjaomastele liikmesriikidele.

3. Liikmesriigid osutavad üksteisele vastastikust abi käesoleva direktiivi kohaldamisel.

II JAOTIS

Diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine

Artikkel 8

1. Liikmesriigid võtavad käesolevas direktiivis osutatud tegevuse suhtes käesolevas direktiivis määratletud meetmeid, mis käsitlevad asutamispäringute kaotamise üldprogrammi⁽¹⁾ I jaotises osutatud ettevõtjate asutamisevabaduse õigust nende territooriumil.

2. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 kohaldamist, käsitleb vastuvõttev liikmesriik maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel piisava tõendina hea maine või varasemate pankrottide puudumise

kohta väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud maanteeveo-ettevõtja päritoluriigi pädev kohtu- või haldusasutus ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud.

3. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 2 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema piisava tõendina teiste liikmesriikide kodanike puhul tunnistust, mille on välja andnud pädev kohtu- või haldusasutus päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud. Need tunnistused peavad sisaldama konkreetseid vastuvõtva riigi jaoks asjakohaseid andmeid.

4. Kui päritoluriik või riik, kust välisriigi kodanik tuleb, ei anna välja lõigete 2 ja 3 ettenähtud dokumenti, võib nimetatud dokumendi asendada vande või töotusega, mille asjaomane isik annab pädeva kohtu- või haldusasutuse või vajaduse korral notari ees oma päritoluriigis või selles riigis, kust ta tuleb; kõnealune asutus või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande või töotuse autentsust. Kinnituse varasemate pankrottide puudumise kohta võib anda ka sama riigi pädeva kutseorganisatsiooni ees.

5. Lõigete 2 ja 3 kohaselt väljaantud dokumente ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 4 kohaselt antud vande ja töotuse suhtes.

Artikkel 9

1. Kui vastuvõtvas liikmesriigis nõutakse finantsolukorda tõendavat tunnistust, käsitleb nimetatud riik vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud pangad või muud riigi poolt selleks määratud finantsasutused päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, samaväärsena oma territooriumil väljaantud tunnistustega.

2. Kui liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatud nõuded seoses finantsolukorraga ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina tunnistust, mille on välja andnud pädev haldusasutus päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud. Kõnealune tunnistus peab sisaldama konkreetseid vastuvõtva riigi jaoks asjakohaseid andmeid.

(¹) EÜT 2, 15.1.1962, lk 36/62.

Artikkel 10

1. Alates 1. jaanuarist 1990 tunnustavad liikmesriigid ametialase pädevuse piisava tõendina artikli 3 lõike 4 neljandas lõigus osutatud tunnistusi, mille on välja andnud mõni muu liikmesriik.

2. Kreekas enne 1. jaanuari 1981 või muudes liikmesriikides enne 1. jaanuari 1975 siseriiklike eeskirjade alusel siseriiklike ja/või rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusloa saanud ettevõtjate puhul ning kui asjaomased ettevõtjad on äriühingud asutamislepingu artikli 58 tähenduses, käsitlevad liikmesriigid ametialase pädevuse piisava tõendina tunnistusi, mis kinnitavad, et asjaomase tegevusega on liikmesriigis tegelikult tegeldud kolm aastat. Kõnealuse tegevuse lõppemisest ei tohi olla möödunud rohkem kui viis aastat enne tunnistuse esitamise kuupäeva.

Juriidilise isiku puhul antakse tunnistus, mis kinnitab tegevuse tegelikku toimumist, välja ühele ettevõtja veotegevuse eest tegelikult vastutavale füüsilisele isikule.

3. Maanteeveo-ettevõtjatele ametialase pädevuse tõenduseks enne 1. jaanuari 1990 kuni nimetatud kuupäevani kehtinud sätete kohaselt väljaantud tunnistusi käsitletakse samaväärsena käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega.

III JAOTIS

Lõppsätted*Artikkel 11*

Liikmesriigid määravad asutused ja organid, kellel on õigus välja anda artikli 8 lõikes 2 ja artiklis 9 osutatud dokumente ning artikli 10 lõikes 2 osutatud tunnistust. Nad teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Artikkel 12

Artikleid 8—11 kohaldatakse ka liikmesriikide kodanike suhtes, kes vastavalt nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrusele (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires ⁽¹⁾ tegutsevad maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal töövõtjatena.

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi sätete täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt II lisa B osas loetletud kuupäevadel pärast komisjoniga konsulteerimist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusaktide teksti.

Artikkel 14

II lisa A osas loetletud direktiivid tunnistatakse kehtetuks, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi seoses rakendamise- või kohaldamistähtaegadega, mis on sätestatud II lisa B osas.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 29. aprill 1996

Nõukogu nimel

eesistuja

W. LUCHETTI

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2434/92 (EÜT L 245, 26.8.1992, lk 1).

I LISA

ARTIKLI 3 LÕIKES 4 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU

Ametialase pädevuse ametlikul tunnustamisel tuleb arvesse võtta teadmisi, mis on seotud vähemalt allpool loetletud ainevaldkondadega. Neid tuleb kirjeldada väga üksikasjalikult ning pädevad siseriiklikud asutused peavad need määratlema või kinnitama. Need peavad olema arusaadavad isikutele, kelle haridustase vastab koolikohustuse lõppedes tavaliselt omandatud haridustasemele.

A. AINEVALDKONNAD, MILLE TUNDMIST NÕUTAKSE MAANTEEVEO-ETTEVÕTJATELT, KES SOOVIVAD TEGELEDA AINULT SISERIIKLIKE VEDUDEGA

Õigus

Kõnealuse tegevusalal tegutsemiseks vajalikud tsiviil-, äri-, sotsiaal- ja maksuõigusealased algteadmised, kus erist rõhku pööratakse järgmistele asjaoludele:

- peatöövõtt,
- veolepingud, võttes eelkõige arvesse maanteeveo-ettevõtja vastustust (laad ja piirangud),
- äriühingud,
- arvestusraamatud,
- töösuhteid ja sotsiaalkindlustust reguleerivad eeskirjad,
- maksustamissüsteemid.

1. **Maanteeveo-ettevõtja**a) *Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine*

- makse- ja rahastusviisid,
- kulud,
- hinnakujundus ja veotingimused,
- majandusarvestus,
- kindlustus,
- arved,
- vedude vahendajad,
- juhtimistehnikad,
- turustamine.

b) *Turul epääs*

- tegevuse alustamist ja tegutsemist käsitlevad sätted,
- veodokumendid.

c) *Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid*

- sõidukite mass ja mõõtmed,
- sõidukite valik,
- tüübikinnitus ja registreerimine,
- sõiduki hooldusnormid,
- sõidukitele pealelaadimine ja sõidukitelt mahalaadimine,
- ohtlike kaupade vedu,
- toiduainete vedu,
- asjakohased keskkonnakaitsepõhimõtted mootorsõidukite kasutamisel ja hooldamisel.

- d) *Liiklusohutus*
 - liikluse suhtes kohaldatavad õigusnormid,
 - liiklusohutus,
 - õnnetusjuhtumite vältimine ja menetlus õnnetusjuhtumite korral.

2. Reisijate autoveo-ettevõtja

- a) *Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine*
 - makse- ja rahastusviisid,
 - kulud,
 - veotariifid, -hinnad ja -tingimused,
 - majandusarvestus,
 - kindlustus,
 - arved,
 - reisibürood,
 - juhtimistehnikad,
 - turustamine.
- b) *Reisijate autoveo teenuste reguleerimine*
 - veoteenuste korraldamine ja veokavade koostamine,
 - reisijateveo tingimuste täitmine,
 - tegevusalale lubamist ja seal tegutsemist käsitlevad sätted,
 - veodokumendid.
- c) *Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid*
 - sõidukite valik,
 - tüübikinnitus ja registreerimine,
 - sõiduki hooldusnormid,
 - asjakohased keskkonnakaitsepõhimõtted mootorsõidukite kasutamisel ja hooldamisel.
- d) *Liiklusohutus*
 - liikluse suhtes kohaldatavad õigusnormid,
 - liiklusohutus,
 - geograafiaalased teadmised marsruutide kohta,
 - õnnetusjuhtumite vältimine ja menetlus õnnetusjuhtumite korral.

B. AINEVALDKONNAD, MILLE TUNDMIST NÕUTAKSE MAANTEEVEO-ETTEVÕTJATELT, KES SOOVIVAD TEGELEDA RAHVUSVAHELISTE VEDUDEGA

Õigus

- A osas loetletud ainevaldkonnad vastavalt vajadusele,
- siseriiklikel õigusaktidel, ühenduse normidel ning rahvusvahelistel konventsioonidel ja lepingutel põhinevad sätted, mida kohaldatakse vastavalt vajadusele kas liikmesriikidevahelise või ühenduse ja kolmandate riikide vahelise kaupade või reisijate autoveo suhtes,
- tolli- ja muud veo kontrollimisega seotud formaalsused,
- liikmesriikide peamised liikluseeskirjad.

II LISA

A OSA

KEHTETUKS TUNNISTATUD DIREKTIIVID

(osutatud artiklis 14)

— Direktiiv 74/561/EMÜ

— Direktiiv 74/562/EMÜ

— Direktiiv 77/796/EMÜ

ja nende hilisemad muudatused:

— Direktiiv 80/1178/EMÜ

— Direktiiv 80/1179/EMÜ

— Direktiiv 80/1180/EMÜ

— Direktiiv 85/578/EMÜ

— Direktiiv 85/579/EMÜ

— Direktiiv 89/438/EMÜ

— Määrus (EMÜ) nr 3572/90: ainult artiklid 1 ja 2

B OSA

<i>Direktiiv</i>	<i>Rakendamis- või kohaldamistähtaeg</i>
74/561/EMÜ (EÜT L 308, 19.11.1974, lk 18)	1. jaanuar 1977 1. jaanuar 1978
80/1178/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 41)	1. jaanuar 1981
85/578/EMÜ (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 34)	1. jaanuar 1986
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990
74/562/EMÜ (EÜT L 308, 19.11.1974, lk 23)	1. jaanuar 1977 1. jaanuar 1978
80/1179/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 42)	1. jaanuar 1981
85/579/EMÜ (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 35)	1. jaanuar 1986
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990
77/796/EMÜ (EÜT L 334, 24.12.1977, lk 37)	1. jaanuar 1979
80/1180/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 43)	1. jaanuar 1981
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990

III LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 74/561/EMÜ	Direktiiv 74/562/EMÜ	Direktiiv 89/438/EMÜ	Direktiiv 77/796/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1			Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõike 2 esimene taane	–			Artikli 1 lõike 2 esimene taane
–	Artikli 1 lõike 2 esimene taane			Artikli 1 lõike 2 teine taane
Artikli 1 lõike 2 teine taane	Artikli 1 lõike 2 teine taane			Artikli 1 lõike 2 kolmas taane
Artikli 2 lõiked 1 ja 2	–			Artikli 2 lõiked 1 ja 2
–	Artikli 1 lõige 3			Artikli 2 lõige 3
Artikkel 3	Artikkel 2			Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 3			Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 4			Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 5			Artikkel 6
Artikkel 6a	Artikkel 5a			Artikkel 7
Artikkel 7	Artikkel 6			–
			Artikli 1 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
			Artikkel 3	Artikli 8 lõige 2
			Artikkel 4	Artikkel 9
			Artikli 5 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
			Artikli 5 lõige 2	Artikli 10 lõige 2
–	–	Artikkel 4		Artikli 10 lõige 3
			Artikkel 6	Artikkel 11
			Artikli 1 lõige 2	Artikkel 12
–	–	Artikkel 5		Artikkel 13
–	–			Artikkel 14
Artikkel 8	Artikkel 7			Artikkel 15
Lisa A osa punkt 1	Lisa A osa punkt 1			I lisa A osa ("Õigus")
Lisa A osa punktid 2, 3, 4 ja 5	–			I lisa A osa punkti 1 alapunktid a, b, c ja d
–	Lisa A osa punktid 2, 3, 4 ja 5			I lisa A osa punkti 2 alapunktid a, b, c ja d
Lisa B osa	Lisa B osa			I lisa B osa
–	–	–	–	II lisa A osa
–	–	–	–	II lisa B osa
–	–	–	–	III lisa